

N11/10-1157

МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ
(Мінфін)

вул. Грушевського, 12/2, м. Київ, 01008, тел. (044) 206-59-47, 206-59-48, факс 425-90-26
E-mail: infom@minfin.gov.ua Код ЄДРПОУ 00013480

23.11.2016 № 31-11210-19-2/93398
На № _____ від _____

Верховна Рада України
Народному депутату України
Герезі О. В.
Народному депутату України
Шиньковичу А. В.

**Шановний Олександре Володимировичу!
Шановний Андрію Васильовичу!**

Міністерство фінансів України відповідно до листа Комітету Верховної Ради України з питань бюджету від 11.11.2016 № 04-13/9-2604(270090) розглянуло Ваш депутатський запит від 03.11.2016 № 132Р-11/387 щодо необхідності повернення селам та селищним громадам, що не створили об'єднані територіальні громади, 25% податку на доходи фізичних осіб та повідомляє.

Верховною Радою України 28.12.2014 прийнято Закон України № 79-VIII «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України (щодо реформи міжбюджетних відносин)», який спрямований на удосконалення бюджетного законодавства та передбачає перерозподіл завдань, повноважень і ресурсів на національному, регіональному та місцевому рівнях, підвищення бюджетної самостійності та фінансової незалежності місцевих бюджетів, запровадження нових підходів у взаємовідносинах державного бюджету з місцевими бюджетами.

Відповідно до Бюджетного кодексу України (далі - Кодекс) всі податки і збори (крім загальнодержавних), які справляються на території сіл, селищ, міст районного значення, в повному обсязі зараховуються до відповідних місцевих бюджетів, зокрема: плата за землю, акцизний податок з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів, єдиний податок, податок на нерухоме майно, державне мито, плата за надання адміністративних послуг, інші податки і збори, які є джерелом фінансування видатків на виконання самоврядних повноважень.

При цьому, зазначеними змінами до Кодексу передбачено, що з бюджетів сіл, селищ та міст районного значення не фінансуються повноваження, які визначаються функціями держави і можуть бути передані на виконання місцевому самоврядуванню. З урахуванням цього, загальнодержавні податки (в т. ч. податок на доходи фізичних осіб) до таких бюджетів не зараховуються.

Зазначене пояснюється тим, що такі бюджети мають низький рівень фінансової забезпеченості, що зумовлено надмірною подрібненістю

227296

територіальних громад, які не спроможні виконувати делеговані державою повноваження.

Щодо сплати податку на доходи найманіх фізичних осіб за місцем реєстрації фізичної особи, то слід зазначити, що реалізація запропонованого механізму призведе до збільшення витрат як робочого часу, так і матеріальних витрат податкових агентів – юридичних осіб, їх уповноважених відокремлених підрозділів та фізичних осіб – підприємців, пов’язаних з технічним забезпеченням своїх обов’язків щодо нарахування, утримання і сплати (перерахування) до бюджету відповідних сум податку, а саме в частині:

- розширення кількості обслуговуючого персоналу для з’ясування інформації щодо реквізитів рахунків, на які необхідно перераховувати податок за кожну найману особу, місце реєстрації якої може бути у різних районах;
- витрат на банківські послуги щодо перерахування податку до бюджетів різних рівнів;
- посилення ризику допущення помилки щодо сплати податку до відповідного бюджету, що матиме наслідком невчасне його надходження та застосування відповідних штрафних санкцій.

В кінцевому результаті це може привести до звільнення працівників, у яких податкова адреса інша, ніж у податкового агента.

З боку органів Державної фіскальної служби, реалізація зміни порядку зарахування податку призведе до економічно недоцільних витрат робочого часу на:

- процес адміністрування податку, який в теперішніх умовах скорочення кількості працівників контролюючих органів та економії бюджетних коштів, може ускладнити децентралізацію автоматизованого процесу контролю за своєчасністю, достовірністю, повнотою нарахування та сплатою податку з трудових доходів за кожною найманою особою, замість існуючого основного місця обліку об’єкту оподаткування за податковою адресою, яка для юридичної особи – це її місцезнаходження, а для фізичної особи, у тому числі підприємця – це місце проживання.

Також реалізація запропонованих положень щодо зарахування податку за місцем проживання найманої фізичної особи може привести до втрати мотивації економічно активних громад щодо розвитку економіки відповідних територій та створенню додаткових робочих місць.

Крім того, закріплення за рівнями бюджетів певних видів доходів чи їх частин здійснено з урахуванням видаткових повноважень, які фінансуються з відповідних бюджетів. Тому, зміна механізму зарахування податку на доходи фізичних осіб призведе до розбалансування бюджетів.

З повагою

В. о. Міністра

О. МАРКАРОВА